

ΣΤΕ 1101/2016 [Κεραία τηλεοπτικού σταθμού σε αναδασωτέα έκταση]

Περίληψη

-Εφ' όσον από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει η θέση της αυθαιρέτως καταληφθείσης εκτάσεως, εντός της οποίας εγκαταστάθη η επίμαχη κεραία, εν σχέσει με την έκταση η οποία είχε παραχωρηθεί στην εφεσίβλητο εταιρεία, δυνάμει νομαρχιακής αποφάσεως, αντιθέτως δε η Διοίκηση αφ' ενός επιβεβαιώνει την ενδεικτική τοποθέτηση της παραχωρηθείσης εκτάσεως στον χάρτη ΓΥΣ που συνόδευε την ως άνω νομαρχιακή απόφαση και αφ' ετέρου δεν αμφισβητεί ότι για την παράδοση της εκτάσεως στον εφεσίβλητο, ως εκπρόσωπο της εφεσιβλήτου εταιρείας. Τα όρια αυτής υπεδείχθησαν, πάντως, και από τον δασολόγο του ως άνω Δασαρχείου, τα προκύπτοντα από την έκθεση αυτοψίας της δασοπόνου, τα οποία αποτελούν το έρεισμα της εκδοθείσης πράξεως κατεδαφίσεως, δεν αρκούν για την θεμελίωση της αποδοθείσης στους εφεσιβλήτους τοποθετήσεως της κεραίας εκτός της παραχωρηθείσης εκτάσεως.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Ρ. Γιαννουλάτου*

Δικηγόροι: *Β. Κορκίζογλου, Αντ. Μπιτσάκης*

Βασικές Σκέψεις

1.Επειδή, με την έφεση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της 5092/2006 αποφάσεως του Προέδρου του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποίαν έγινε δεκτή αίτηση ακυρώσεως των εφεσιβλήτων κατά της 7/28.07.2005 πράξεως του Γενικού Γραμματέως της Περιφέρειας Αττικής. Με την τελευταία αυτήν απόφαση είχε διαταχθεί η κατεδάφιση κεραίας τηλεοπτικού σταθμού, με τέσσερις (4) αντηρίδες, εγκατεστημένων εντός δασικής, αναδασωτέας εκτάσεως, εμβαδού 80,18τμ, στην θέση «Όρνιο» του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθος της περιφέρειας του Δήμου Αχαρνών Αττικής.

2.Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 71 παράγραφοι 1 και 2 του ν. 998/1979 (Α' 289), όπως η παράγραφος 1 αντικατεστάθη με την παράγραφο 1 του άρθρου 46 του ν. 2145/1993 (Α' 88) και του άρθρου 114 παράγραφοι 1, 2, 3, 5 και 6 του ν. 1892/1990 (Α' 101), όπως η μεν παράγραφος 2 ετροποποιήθη με το άρθρο 9 παρ. 5 του ν. 2880/2001 (Α' 9) η δε παράγραφος 3 αντικατεστάθη με την παράγραφο 1 του άρθρου 45 του ν. 2145/1993, οι οποίες ρυθμίζουν το ζήτημα της ανεγέρσεως αυθαιρέτων κατασκευών εντός δασών και δασικών εκτάσεων, προϋπόθεση για την νομιμότητα της εκδιδομένης διαταγής κατεδαφίσεως αυθαιρέτου κτίσματος είναι,

μεταξύ άλλων, η διαπίστωση της ανεγέρσεώς του εντός δάσους ή δασικής ή αναδασωτέας εκτάσεως. Η σχετική κρίση της Διοικήσεως πρέπει, εν όψει των συνεπειών της [επιβολή ειδικής αποζημιώσεως για την διατήρηση του αυθαιρέτου και υποχρεωτική κατεδάφιση αυτού], να είναι πλήρως αιτιολογημένη, η αιτιολογία δε αυτή μπορεί να προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου (ΣΕ 3960/2013, 1155/2009 κ.ά).

3.Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την 1746/25.05.1994 απόφαση του Νομάρχου Αττικής, κατόπιν της 1305/10.05.1994 θετικής προτάσεως του Δασαρχείου Πάρνηθος, εχορηγήθη στην καθ' ης η έφεση εταιρεία άδεια εγκαταστάσεως κεραίας του τηλεοπτικού της σταθμού [902 αριστερά στα FM] εντός δημοσίας δασικής εκτάσεως «γυμνής βλαστήσεως», εμβαδού 180τμ, στην προαναφερθείσα θέση «Όρνιο» του Εθνικού Δρυμού Πάρνηθος της περιφέρειας του Δήμου Αχαρνών Αττικής. Η ως άνω έκταση απεικονίζεται, υπό στοιχεία Α1 Β1 Γ1 Δ1 Α1, στο, συνοδεύον τις ως άνω πράξεις, καθώς και το από 10.05.1999 πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής αυτής, τοπογραφικό διάγραμμα της πολιτικού μηχανικού Στ. Ξαρχάκου, σε κλίμακα 1:200, θεωρηθέν κατά την παράδοση και παραλαβή της εκτάσεως από τον δασολόγο του ως άνω Δασαρχείου Απ. Άνδρου, ενώ, για τον προσδιορισμό της θέσεώς της, στο υπόμνημα του τοπογραφικού διαγράμματος μνημονεύονται οι μετρηθείσες αποστάσεις των κορυφών των ορίων της από τα γύρωθεν σταθερά σημεία, ήτοι απόσταση από το δυτικώς εκτεινόμενο δάσος (ΩΑ1) 2,00μ, αποστάσεις από την περίφραξη του νοτιοδυτικώς ευρισκομένου χώρου του στρατού (Β1Χ) 6,00μ και (Γ1Ψ) 16,20μ, αποστάσεις από τον νοτίως διερχόμενο δρόμο (Α1Φ) 14,80μ και (Β1ΓΒ) 35,00μ. Εξ άλλου, η έκταση έχει τοποθετηθεί, υπό στοιχείο Η, στον, συνοδεύοντα την ανωτέρω πρόταση του Δασαρχείου και το προαναφερθέν πρωτόκολλο, χάρτη ΓΥΣ, σε κλίμακα 1:5000. Περαιτέρω, στο στοιχείο 5 της προαναφερθείσης νομαρχιακής αποφάσεως ωρίσθη ότι η οριοθέτηση της εν λόγω εκτάσεως θα εγίνετο από το Δασαρχείο Πάρνηθος, δαπάναις του τηλεοπτικού σταθμού της εφεσιβλήτου εταιρείας «με την τοποθέτηση οροσήμων στις γωνίες αυτής», όπως δε βεβαιώνεται στο ως άνω πρωτόκολλο, η επί του εδάφους σήμανση των ορίων της εκτάσεως, έγινε, κατά την ημέρα παραδόσεως και παραλαβής αυτής, από τον δασολόγο του ως άνω Δασαρχείου Πάρνηθος Απ. Άνδρου και τον εξουσιοδοτημένο για την υπογραφή του πρωτοκόλλου δεύτερο εφεσίβλητο, με την τοποθέτηση σιδηροπασσάλων στα σημεία Α1 Β1 Γ1 Δ1 Α1, τα οποία, όπως ήδη εξετέθη, στο προαναφερθέν τοπογραφικό διάγραμμα απεικονίζουν τα όρια της εκτάσεως. Περαιτέρω, όπως εκτίθεται στην με ημερομηνία 21.07.2003 έκθεση αυτοψίας της δασοπόνου Δ. Λαγοπάτη, κατά την διενεργηθείσα υπ' αυτής, την 14.07.2003, αυτοψία στην ως άνω θέση, διεπιστώθη ότι, όπως προέκυπτε από το ΔΥ/10.06.2003 πρωτόκολλο μηνύσεως αρμοδίου δασοφύλακος, κατά το πρώτο δεκαήμερο του μηνός Μαΐου του έτους 2003, ο δεύτερος εφεσίβλητος είχε προβεί, άνευ αδειάς της δασικής αρχής, στην εγκατάσταση της επιδίκου κεραίας εκτός της, κατά τα ανωτέρω, παραχωρηθείσης στην καθ' ης η έφεση εταιρεία εκτάσεως, σε

περιοχή, η οποία είχε κηρυχθεί αναδασωτέα με την 1746/23.01.1936 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, καταλαμβάνοντας έκταση εμβαδού 80,15τμ. Όπως δε, περαιτέρω, αναφέρεται στην έκθεση αυτήν, η καταληφθείσα έκταση, η οποία ευρίσκεται στον Εθνικό Δρυμό της Πάρνηθος, σε περιοχή καλυπτομένη από δάσος ελάτης και θάμνων αειφύλλων πλατυφύλλων (πουρνάρια, σχίνα κλπ), έχει έδαφος ασβεστολιθικό, μέση κλίση 2% και συνορεύει ανατολικά με δρόμο και πέραν αυτού με βάση στρατοπέδου, νοτίως με δημόσια δασική έκταση, παραχωρηθείσα στο Κανάλι 67, δυτικά με δημόσια δασική έκταση και βορειώς με δημόσια δασική έκταση, παραχωρηθείσα στον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό Α.Ε. 902. Η έκθεση αυτοψίας συνωδεύετο από τοπογραφικό διάγραμμα, σε κλίμακα 1:500, με αποτυπωμένη, υπό στοιχεία ΑΒΓΑ μόνον την έκταση της παρανόμου εγκαταστάσεως της κεραίας, η οποία είχε επίσης τοποθετηθεί στο απόσπασμα του 6435/3 χάρτου ΓΥΣ, σε κλίμακα 1:5000. Εν όψει των διαπιστώσεων της εκθέσεως αυτοψίας, με την από 21.04.2004 αίτησή του προς το Δασαρχείο Πάρνηθος (αρ. πρωτ.1266/22.04.2004), ο εφεσίβλητος, ως Διευθύνων Σύμβουλος της εφεσιβλήτου εταιρείας, εζήτησε τον ακριβή επανακαθορισμό των ορίων της παραχωρηθείσας εκτάσεως, επισημαίνοντας α) ότι «στο απόσπασμα φύλλου χάρτου ΓΥΣ, κλίμακας 1:5000 που συνόδευε την απόφαση έγκρισης [εγκαταστάσεως της κεραίας] (αρ. 1746/25.5.1994), δεν υπήρχε ακριβής, αλλά ενδεικτική τοποθέτηση της...παραχωρηθείσας έκτασης», β) ότι ο επί του εδάφους καθορισμός των ορίων της εκτάσεως έγινε «[μ]ε υπόδειξη του Δασαρχείου Πάρνηθος» και γ) ότι κατόπιν της ενδεικτικής τοποθέτησεως αλλά και της υποδείξεως ορίων της εκτάσεως από το Δασαρχείο προέκυψε «στην πράξη...εφαρμογή η οποία δεν συμβαδίζει με το τοπογραφικό της έγκρισης, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται...διαφορές μεταξύ του δασαρχείου και του σταθμού...». Προσεκόμισε δε τοπογραφικό διάγραμμα της εκτάσεως (Α1 Β1 Γ1 Δ1 Α1) του μηχανικού Ν. Μανδηλαρά, σε κλίμακα 1:200 και χρονολογία Μάρτιος 2004, με αποστάσεις της κορυφής Β1 από σημεία της περιφράξεως του στρατοπέδου και από τον δρόμο, καθώς και απόσπασμα φύλλου χάρτου ΓΥΣ με τοποθετημένη την παραχωρηθείσα έκταση από τον ίδιο μηχανικό. Το Δασαρχείο Πάρνηθος, το οποίο επελήφθη της αιτήσεως αυτής, με το 1877/10.06.2004 έγγραφό του προς την Διεύθυνση Δασών Ανατολικής Αττικής, αρχικώς, εβεβαίωσε ότι, κατόπιν διενεργηθέντος ελέγχου «με την χρήση σύγχρονων τοπογραφικών οργάνων...διαπίστωσε ότι η [επίμαχη παραχωρηθείσα] έκταση είχε τοποθετηθεί ενδεικτικά στο απόσπασμα φύλλου χάρτη Γ.Υ.Σ. που συνοδεύει την...[1746/1994 νομαρχιακή απόφαση έγκρισεως της εγκαταστάσεως της επιμάχου κεραίας] και στα αντίστοιχα τοπογραφικά διαγράμματα της έκτασης δεν σημειώνονται σωστά οι αποστάσεις από τον υπάρχοντα δρόμο. Εν όψει δε τούτου και με σκοπό την ορθή αποτύπωση των υφισταμένων στην θέση «Όρνιο Πάρνηθος» εγκαταστάσεων κεραίων, εζήτησε την τροποποίηση της ως άνω 1746/1994 νομαρχιακής αποφάσεως «ως προς τα συνοδεύοντα αυτή τοπογραφικά διαγράμματα και αποσπάσματα χάρτη Γ.Υ.Σ.», υποβάλλοντας τα θεωρηθέντα υπό της Υπηρεσίας τοπογραφικό διάγραμμα και απόσπασμα χάρτου ΓΥΣ, τα οποία είχε προσκομίσει με την αίτησή του ο εφεσίβλητος

«με την ορθή τοποθέτηση της υπόψη έκτασης...». Η Διεύθυνση Δασών Ανατολικής Αττικής, προκειμένου να προβεί στην ως άνω τροποποίηση, εξήτησε, με το 2785/09.11.2004 έγγραφό της, από το Δασαρχείο Πάρνηθος να υποβάλει, εντός ευλόγου χρόνου, τον πλήρη φάκελο της εγκρίσεως εγκαταστάσεως της επιμάχου κεραίας «συνοδευόμενο με ολοκληρωμένη εισήγηση», επισημαίνοντας ότι, σε αντίθετη περίπτωση, η υπόθεση θα τεθεί στο αρχείο «και θα ισχύει μόνον η αρχική...1746/25-5-1994 απόφαση του Νομάρχη Ανατ. Αττικής», το έγγραφο δε αυτό εκοινοποίησε και στην εφεσίβλητο εταιρεία. Κατόπιν τούτων, εξεδόθη η 7/28.07.2005 πράξη του Γενικού Γραμματέως Περιφέρειας Αττικής, με την οποία διετάχθη η κατεδάφιση-απομάκρυνση της επιδίκου κεραίας και των αντηρίδων αυτής.

4.Επειδή, με την εκκαλουμένη απόφασή του, εκδοθείσα επί αιτήσεως ακυρώσεως των εφεσιβλήτων κατά της ως άνω πράξεως κατεδαφίσεως, το δικάσαν δικαστήριο αξιολόγησε τα προπαρατεθέντα στοιχεία του φακέλου, εν σχέσει με το κρίσιμο ζήτημα της αυθαιρέτου τοποθετήσεως της κεραίας εκτός της παραδοθείσης εκτάσεως, εδέχθη ως βάσιμο τον λόγο της πλάνης περί τα πράγματα και ακύρωσε την προσβληθείσα ενώπιόν του πράξη κατεδαφίσεως. Ειδικότερα, το δικαστήριο, αφού εδέχθη α) ότι τα όρια της εκτάσεως η οποία παρεδόθη με το από 10.05.1999 πρωτόκολλο «καθορίστηκαν με βάση το τοπογραφικό διάγραμμα της Πολιτικής Μηχανικού Σταυρούλας Ξαρχάκου, το οποίο είχε εγκριθεί από το Δασαρχείο...στο οποίο περιγράφεται...η ως άνω έκταση και αναφέρονται οι ακριβείς αποστάσεις των ορίων της από σταθερά σημεία (δάσος, περίφραξη στρατού, δρόμος)» και β) ότι στην από 21.07.2003 έκθεση αυτοψίας της δασοπόνου Δ. Λαγοπάτη ναι μεν εκτίθεται ότι η περιοχή τοποθετήσεως της κεραίας, υπό στοιχεία ΑΒΓΑ στο συνοδεύον αυτήν τοπογραφικό διάγραμμα και επιφανείας 80,18τμ, ευρίσκεται εκτός της παραχωρηθείσης εκτάσεως, εμβαδού 180τμ, «χωρίς όμως να αναφέρονται οι ακριβείς αποστάσεις των ορίων της από σταθερά σημεία (δάσος, περίφραξη στρατού, δρόμος), χωρίς να διευκρινίζεται ποια είναι η θέση της σε σχέση με την έκταση που είχε παραχωρηθεί στην [εφεσίβλητο] εταιρεία εν όψει του ότι μάλιστα αυτή είναι μικρότερη από την παραχωρηθείσα και, εν γένει, χωρίς να αναφέρονται τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη για τη παραπάνω κρίση», συνεκτιμώντας και την προσκομισθείσα υπό των εφεσιβλήτων, από 22.05.2006 ιδιωτική έκθεση φωτοερμηνείας και αυτοψίας του δασολόγου Ελ. Κόλλια, στην οποίαν εκτίθεται συμπερασματικώς ότι τόσο η βάση της επιδίκου κεραίας όσο και οι αντηρίδες ευρίσκονται εντός της εκτάσεως, η οποία είχε παραδοθεί από το Δασαρχείο Πάρνηθος στον εφεσίβλητο με το από 10.05.1999 πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής, έκρινε ότι «ούτε με την έκθεση αυτοψίας στην οποία στηρίζεται η [πράξη κατεδαφίσεως] ούτε και με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προσδιορίζεται επακριβώς η θέση της ένδικης δασικής έκτασης και της κεραίας που έχει τοποθετηθεί σ' αυτή σε σχέση με την όλη δασική έκταση και την παραχωρηθείσα... και δεν αρκεί προς τούτο η γενική αναφορά ότι συνορεύει ...ανατολικά με δρόμο και προς τις λοιπές κατευθύνσεις με δημόσια δασική έκταση...» ούτε, εξ άλλου, από το τοπογραφικό διάγραμμα του

μηχανικού Ν. Μανδηλαρά, το οποίο συνετάγη κατά την κινηθείσα υπό των εφεσιβλήτων διαδικασία επανακαθορισμού των ορίων της παραχωρηθείσης εκτάσεως προκύπτει ότι η επίδικη κεραία ετοποθετήθη εκτός της εκτάσεως αυτής και, για τον λόγο αυτόν, ακύρωσε την πράξη κατεδαφίσεως ως πλημμελώς αιτιολογημένη εν σχέσει με την τοποθέτηση της επιμάχου κεραίας εκτός της παραχωρηθείσης εκτάσεως.

5.Επειδή, η κρίση αυτή του δικάσαντος δικαστηρίου, παρίσταται ορθή. Και τούτου διότι, εφ' όσον από τα προπαρατεθέντα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει η θέση της αυθαίρετως καταληφθείσης εκτάσεως, εντός της οποίας εγκατεστάθη η επίμαχη κεραία, εν σχέσει με την έκταση η οποία είχε παραχωρηθεί στην εφεσίβλητο εταιρεία, δυνάμει της 1746/1994 νομαρχιακής αποφάσεως, αντιθέτως δε η Διοίκηση αφ' ενός επιβεβαιώνει την ενδεικτική τοποθέτηση της παραχωρηθείσης εκτάσεως στον χάρτη ΓΥΣ που συνόδευε την ως άνω νομαρχιακή απόφαση (βλ. το προαναφερθέν 1877/10.06.2004 έγγραφο του Δασαρχείου Πάρνηθος προς την Διεύθυνση Δασών Ανατολικής Αττικής) και αφ' ετέρου δεν αμφισβητεί ότι, όπως ήδη εξετέθη, για την παράδοση της εκτάσεως στον εφεσίβλητο, ως εκπρόσωπο της εφεσιβλήτου εταιρείας, τα όρια αυτής υπεδείχθησαν, πάντως, και από τον δασολόγο του ως άνω Δασαρχείου Απ. Άνδρου (βλ. το από 10.05.1999 πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής), ο οποίος εθεώρησε και το συνοδεύον την 1746/1994 νομαρχιακή απόφαση τοπογραφικό διάγραμμα, τα προκύπτοντα από την με ημερομηνία 21.07.2003 έκθεση αυτοψίας της δασοπόνου Δ. Λαγοπάτη και το συνοδεύον αυτήν τοπογραφικό διάγραμμα, τα οποία αποτελούν το έρεισμα της εκδοθείσης πράξεως κατεδαφίσεως, δεν αρκούν για την θεμελίωση της αποδοθείσης στους εφεσιβλήτους τοποθετήσεως της κεραίας εκτός της παραχωρηθείσης εκτάσεως. Εν όψει δε τούτου, η κρίση της Διοικήσεως περί της αυθαίρετου εγκαταστάσεως της κεραίας εκτός της παραχωρηθείσης εκτάσεως παρίσταται ανεπαρκώς αιτιολογημένη όπως ορθώς εδέχθη το δικάσαν δικαστήριο, απορριπτομένου του λόγου εφέσεως, με τον οποίον, κατ' επίκληση των διαπιστώσεων της ως άνω εκθέσεως αυτοψίας και του τοπογραφικού διαγράμματος αυτής, αμφισβητείται η κατά τα ανωτέρω νόμιμη και επαρκής αιτιολογία της εκκαλουμένης αποφάσεως και προβάλλεται ότι, αντιθέτως με τα γενόμενα δεκτά υπό του δικάσαντος δικαστηρίου, προκύπτει η θέση της εκτάσεως στην οποίαν αυθαίρετως ετοποθετήθη η επίδικη κεραία, ανεξαρτήτως της σχέσεως αυτής με την παραχωρηθείσα έκταση. Περαιτέρω, και ο ειδικότερος ισχυρισμός κατά τον οποίον «κακώς ελήφθη υπόψη από το πρωτόδικο δικαστήριο και συνετέλεσε στην κρίση περί του αναιτιολογήτου της απόφασης κατεδάφισης» το τοπογραφικό διάγραμμα του μηχανικού Ν. Μανδηλαρά, με χρονολογία Μάρτιος 2004, διότι «ούτε αφορά ούτε αποτυπώνει την επίδικη έκταση και τις αυθαίρετες κατασκευές», αλλά σε αυτό ετοποθετήθη ορθώς μόνον η παραχωρηθείσα έκταση των 180τμ, «η οποία είναι σαφώς ανεξάρτητη από την αυθαίρετη των 80,18τμ», πρέπει να απορριφθεί, διότι το δικαστήριο νομίμως αξιολόγησε και το εν λόγω τοπογραφικό διάγραμμα από το οποίο, επίσης, δεν προέκυπτε η εγκατάσταση της κεραίας εκτός της παραχωρηθείσης

εκτάσεως.

6.Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινομένη έφεση πρέπει να απορριφθεί.